

Список використаної літератури

1. Підсумки діяльності страхових компаній за I півріччя 2015 року [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://forinsurer.com/files/file00556.pdf>.
2. Гаманкова О. Інформаційні вади дослідження ступеня монополізації ринку страхових послуг України [Текст] / О. Гаманкова // Актуальні проблеми економіки. – 2009. – № 10 (100). – С. 80–87.
3. Привалова О.М. Аналіз конкурентного середовища на ринку страхування життя України / О. М. Привалова // Економіка, фінанси, право. – № 9. – 2012. – С. 14-18.

УДК 368.01 (477)

Ю.М. Коваленко,

д.е.н., професор, професор кафедри фінансових ринків,
Університет державної фіскальної служби України

РОЗВИТОК СИСТЕМИ САМОРЕГУЛЮВАННЯ СТРАХОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Фінансовій політиці України щодо страхової діяльності не вистачає прагматичності, адже вона концентрується здебільшого на загальних оздоровчих заходах (часто косметичного характеру), націлених переважно на нормалізацію нормативно-правової бази і частково структури управління страховим ринком. Нині прийнято низку нормативно-правових актів, що регламентують сферу страхової діяльності. Проте ці інституційні атрибути можуть існувати ніби потенційно, у певному «віртуальному» просторі, з великим лагом між інновацією і її безпосереднім функціонуванням.

Ми акцентуємо на тому, що важливим є не тільки прийняття формальних правил, а й забезпечення реальних заходів із впровадження їх у страхову діяльність. У цьому контексті важливим є розвиток системи саморегулювання страхової діяльності в Україні.

Саморегулювання страхової діяльності має виконувати такі цілі: протидія фінансовим ризикам; покращення інфраструктури страхового ринку;

досягнення оптимального співвідношення між державним регулюванням та саморегулюванням. Система інструментів саморегулювання має виглядати так:

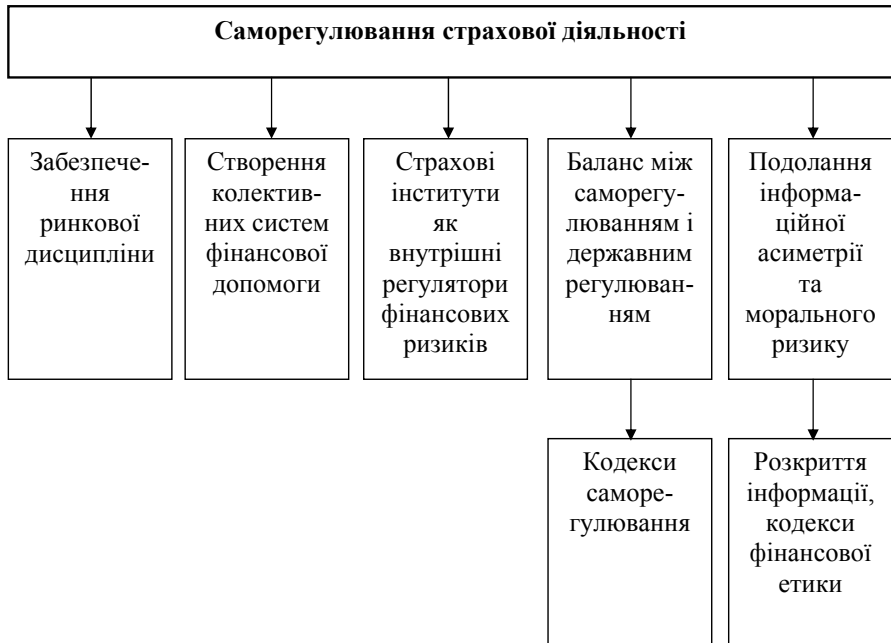

Рис. 1. Система саморегулювання страхової діяльності

Як показує досвід, найбільш часто застосовується такий інструмент саморегулювання, як управління фінансовими ризиками, або прояв «ринкової дисципліни»⁶. У нашому випадку вона передбачає не так дотримання формальних правил, а підтримання високої капіталізації і доходності страхової корпорації на будь-якій фазі економічного циклу. Важливим тут є розмір страхового інституту, адже тільки найбільшим суб'єктам ринку капіталу властиво створення, впровадження, реалізація і вдосконалення комплексних систем управління фінансовими ризиками. Менш крупні суб'єкти страхового ринку мають об'єднуватись у колективні системи фінансової допомоги, метою яких є її надання у кризових ситуаціях на раніше обумовлених умовах. Їх

⁶ Термін «ринкова дисципліна» було введено у 1970 р. Ю. Фама [1].

перевага – об'єднання фінансових ресурсів одразу багатьох страховиків. На міжнародному ринку капіталу прикладом слугують Міжнародне агентство з гарантування інвестицій і СОТ.

Список використаної літератури

1. Fama J. Ebbicient capital Markets: A Review of Theory and Empirical Work / J. Fama. – 1970. – № 1. – P. 383-417.

УДК 331.25 (477)

А.О. Ковалюк,

к.е.н., доцент кафедри банківського і страхового бізнесу,
Львівський національний університет імені Івана Франка

ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ НЕДЕРЖАВНОГО ПЕНСІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В УКРАЇНІ

Рівень довіри населення України, особливо у молодому віці, до функціонуючої пенсійної системи (ПС) є на дуже низькому рівні. І для цього існують об'єктивні причини: мінімальний розмір пенсії в Україні станом на 1 січня 2016 р. становить 1074 грн. (40 дол. США), відбувається періодичне, законодавче, підвищення пенсійного віку, постійне зростання кількості пенсіонерів і, відповідно, навантаження на Державний Пенсійний фонд України, наявна широка диференціація між звичайними та спеціальними пенсіями, відсутність реальних можливостей впровадження другого рівня ПС, незрозумілі умови функціонування третього рівня ПС, а також необов'язковість участі у ньому, та інше.

В 2004 р. з ухваленням законів України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» і «Про недержавне пенсійне забезпечення» в Україні розпочалася пенсійна реформа, яка мала на меті запровадження трирівневої ПС з солідарною системою загальнообов'язкового державного